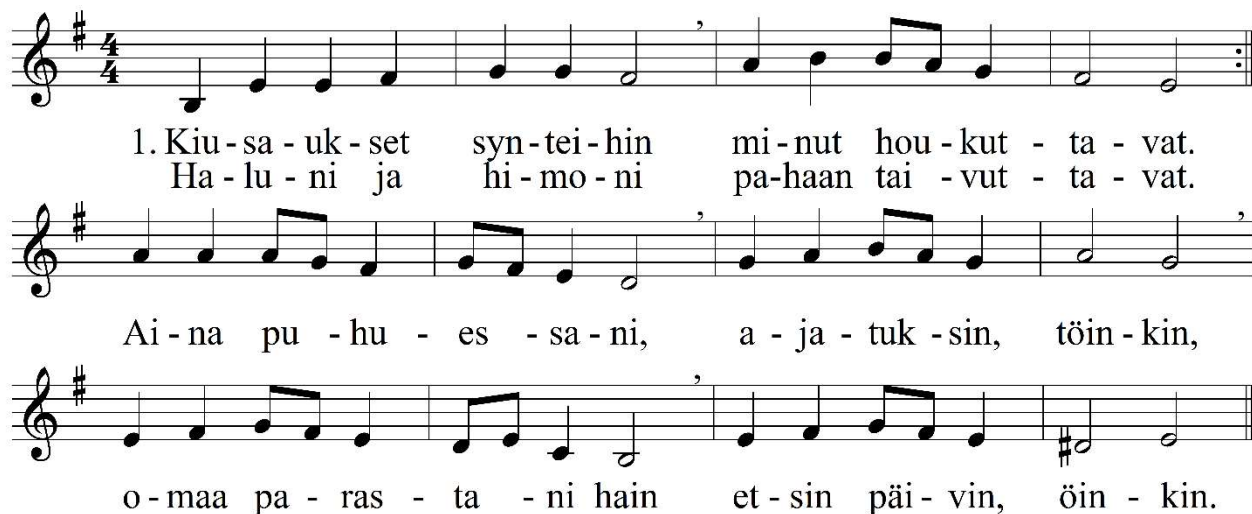

Siionin virsi 120 ehdotus

1. Kiu - sa - uk - set syn - tei - hin mi - nut hou - kut - ta - vat.
Ha - lu - ni ja hi - mo - ni pa - haan tai - vut - ta - vat.

Ai - na pu - hu - es - sa - ni, a - ja - tuk - sin, töin - kin,

o - maa pa - ras - ta - ni hain et - sin päi - vin, öin - kin.

1. Kiusaukset synteihin
minut houkuttavat.
Haluni ja himoni
pahaan taivuttavat.
Aina puhuessani,
ajatuksin, töinkin,
omaa parastani hain,
etsin päivin, öinkin.

2. Olen kova, katkera,
tyytymätön aina,
muttei eteen Jeesuksen
minua se paina.
Mieltäni ei liikuta
hänen kuolemansa,
virvoitu en ensinkään
rakkaudestansa.

3. Toiset turvan löytävät
hänen rististänsä,
iloitsevat suuresti
paimenäänestänsä.
Minä kylmä, paatunut
sokkona vain kuljen,
mykkä, kovakorvainen
sydämeni suljen.

4. Toiset Herraa kiittävät
riemuvirsillänsä.
Minun vain on kieleni
vaiti, siteessänsä.
Toisten sydän lämpenee,
Herran käsiin murtuu,
mutta minun mieleni
turtumistaan turtuu.

5. Näinkö aina kompastun
omaan kurjuuteeni?
Kuivaa, Herra armias,
tuskankyöneleeni.
Päästä alta kuormien,
epätoivo poista.
Anna toivo, virvoitus,
armon pisaroista.

Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. K. Pispala 2015